

Iøvrigt bygger Forslagets Bestemmelser paa de hidtil gældende Regler, der i Hovedsagen er foreslaaet allerede i §§ 47 ff. i det af den i 1868 nedsatte Proceskommission udarbejdede Udkast til Lov om Domsmagtens, den offentlige Anklagemyndigheds, Politimyndighedens samt Sagførervæsenets Ordning.

Med Hensyn til Forslagets enkelte Bestemmelser bemærkes:

Til § 6.

Den foreslaaede Ændring er dels af rent redaktionel Karakter, foranlediget af Bestemmelsen i Forslagets § 8, og skal dels fjerne den Særstilling for en Dommer, at Straf for Overtrædelse af Straffeloven kan paalægges ham uden særlig Straffesag.

Til § 7.

At Meddelelse om den Dommeren af vedkommende Rets Præsident i Stilhed meddelte Advarsel skal gives den, der maatte have Klaget over Forholdet, blev foreskrevet allerede ved Lov Nr. 209 af 23. Juli 1932, og Tilføjelsen om, at Meddelelse nu ogsaa altid skal tilstilles Justitsministeren, findes paakrævet af Hensyn til den Betydning det har for Ministeriet, hvor en Dommer søger Forfremmelse eller lignende, at have det fyldigst mulige Materiale til Bedømmelse af hans Kvalifikationer.

Til § 8.

Den i den hittidige § 48, 2. Stk. hjemlede Beskyttelse for den, der under Møde for en Ret anser sig krænkede ved utilbørligt eller usømmeligt Forhold fra en Dommers Side, genfindes i en anden Form, jfr. nedenfor, i Forslaget til ny § 49, 1. Stk.

Til § 9.

I Overensstemmelse med det tidligere anførte henvises den ved Dommerens Adfærd muligt krænkede, der ikke vil nøjes med at gaa frem efter § 48 (nuværende 1. Stk.), til at fremsætte sin Besværing for Rigsadvokaten inden 14 Dage efter det paagældende Retsmøde. Oversiddes Fristen, bliver Klagen at afvise, og Forfølgning kan da kun finde Sted, hvis Justitsministeren i Medfør af Paragrafens 2. Stk. finder Anledning til at tage Sagen op. Derimod har man under Hensyn til den særlige Mentalitet hos adskillige Klagere ikke ment at burde foreslaa en Regel om, at Rigsadvokaten ogsaa kan afvise Besværingen, hvor denne efter Klagerens egen Fremstilling af det passerende findes aabenbart grundløs. Sagen skal indbringes for Appelretten, og det fornødne

Værn mod Misbrug maa søges i Straffelovens §§ 165 og 268 om falske Klagemaal og Bagvaskelse samt i Bestemmelsen i den foreslaaede Paragrafs 6. Stk. om Domstolens Adgang til at paalægge den paagældende Straf af Bøde, hvis han uden rimelig Grund har foranlediget Sagen rejst, noget, det under Hensyn til, at vedkommende Klager ikke er Part, har været nødvendigt at foreskrive ved Siden af den almindelige Regel i § 324. Derimod bliver der ikke Spørgsmaal om direkte at paalægge ham Sagens Omkostninger, jfr. nærværende Paragrafs sidste Stk. Det bemærkes endeligt, at Udtrykkene „under Møde for en Ret“ ikke omfatter det Tilfælde, at en krænkende Ytring er indeholdt i selve Dommen, jfr. Ø. L. K. i U. f. R. 1936 Side 207; her er den fornærmedes Retsmiddel Anke af Dommen, eventuelt med paafølgende Søgmaal for Ærefornærmelser.

I alle andre Tilfælde end de i 1. Stk. omhandlede er det Justitsministeren, der beordrer Sagen rejst, hvad enten Ministeriets Kundskab om det agtelsesforringende Forhold er af mere tilfældig Art, beror paa en af private indgivet Klage, der her altsaa skønsmæssigt kan afvises, eller paa Indberetning fra vedkommende Retspræsident, jfr. ovenfor § 7; særligt fremhæves i 3. Stk. det Forhold, at Dommen i en mod en Dommer rejst Straffesag ikke medfører Embedsfortabelse, idet maaske særlige Grunde har ført til Frifindelse for *Straf*, eller de borgerlige Rettigheder dog efter Straffelovens § 78 ikke er blevet frakendt domfældte.

Iøvrigt bliver den første Opgave, naar Sagen indbringes for den særlige Appelret, at bringe dens faktiske Sammenhæng paa det rene: Over Rigsadvokatens skriftlige Fremstilling heraf afæskes der Dommeren en ligeledes skriftlig Erklæring; erkender han Rigtigheden af det anførte, eller finder Appelretten, at der efter hans Udtalelser ikke længer er fornuftig Tvivl om det passerede, slutter dermed denne Del af Behandlingen; er der derimod endnu Uklarhed til Stede, kan den søges fjernet ved en Undersøgelse i Overensstemmelse med de om kriminel Forundersøgelse gældende Regler.

Derefter følger den egentlige Procedure, efter noget forskellige Regler, eftersom Sagen er rejst efter Paragrafens 1. eller 2. og 3. Stk. I førstnævnte Tilfælde, hvor Sagen er rejst af en privat Klager, er det, for at undgaa et for omstændeligt Apparat ved mindre betydelige, maaske endog rent temerære Besværinger, foreskrevet, at Sagen forhandles skriftligt, saaledes at Appelrettens Præsident fastsætter Antallet af Indlæg